

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-879/19 - 1

Kohtuasi C-879/19

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

2. detsember 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. september 2019

Kaebaja:

FORMAT Urządzenia i Montażu Przemysłowe

Vastustaja:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie
(sotsiaalkindlustusameti I Varssavi osakond)

[...] KOHTUMÄÄRUS

19. september 2019

Sąd Najwyższy [...]

[...] [kohtu koosseis],

kohtuasjas, milles FORMAT Urządzenia i Montażu Przemysłowe Spółki z o.o. Varssavis esitas

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (sotsiaalkindlustusameti I Varssavi osakond) vastu kaebuse; menetluses osales asjaomane isik UA,

mis käsitleb küsimust, kas UA suhtes on kohaldatavad Poola õigusaktid, mis käsitlevad sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamist ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes,

[...] [täpsustused menetluse kohta]

I. esitada Euroopa Liidu Kohtule ELTL artikli 267 alusel järgmine eelotsuse küsimus:

Kas nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes, muudetud nõukogu 2. detsembri määrusega nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1992/2006 (EÜT L 392, lk 1), [lk 2] artikli 14 lõike 2 esimeses lauses kasutatud mõistet „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab isikut, kes ühe ja sama töölepingu raames, mis on sõlmitud ühe ja sama tööandjaga, töötab lepinguga hõlmatud aja jooksul vähemalt kahe liikmesriigi territooriumil, mitte korraga ega paralleelselt, vaid üksteisele vahetult järgnevate paarikuiste perioodide jooksul?

II. peatada menetlus.

PÕHJENDUS

Küsimuse ese

Euroopa Kohtule esitatud eelotsuse küsimuses palutakse tõlgendada nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes, mida on muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1992/2006 (EÜT 1997, L 392, lk 1) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 592/2006 (ELT L 177, lk 1) (edaspidi „määrus nr 1408/71“). artikli 14 lõikes 2 kasutatud mõistet „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“,

See eelotsuse küsimus esitati seoses õigusliku vaidlusega äriühingu Format Urządzenia i Montażu Przemysłowe Sp. z o.o. (edaspidi „äriühing Format“) – menetluses osaleb üks selle äriühingu töötaja UA (edaspidi „asjaomane isik“) – ja Zakład Ubezpieczeń Społecznych'i (sotsiaalkindlustusamet; edaspidi „sotsiaalkindlustusamet“) vahel, mis puudutab Poola õigusaktide kohaldatavust seoses sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamisega ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes. [lk 3]

Õigusraamistik

Määruse nr 1408/71 artikli 1 punktis h on ette nähtud, et määruse tähenduses tähendab „elamine“ alaliselt elamist.

Määruse nr 1408/71 II jaotise „Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine“ artiklis 13 „Üldreeglid“ on sätestatud:

„1. Vastavalt artiklitele 14c ja 14f alluvad isikud, kelle suhtes käesolevat määrust kohaldatakse, ainult ühe liikmesriigi õigusaktidele. Kõnealused õigusaktid määratakse kindlaks vastavalt käesoleva jaotise sätetele.

2. Arvestades artikleid 14–17:

a) liikmesriigi territooriumil töötava isiku suhtes kehtivad selle riigi õigusaktid, seda ka juhul, kui ta elab teise liikmesriigi territooriumil või kui tema tööandjaks oleva ettevõtja või isiku registrisse kantud asukoht või peamine tegevuskoht asub teise liikmesriigi territooriumil;

[...]

f) isik, kelle suhtes liikmesriigi õigusaktid ei ole enam kohaldatavad, ilma et teise liikmesriigi õigusaktid oleksid muutunud tema suhtes kohaldatavaks vastavalt mõnele eelmistes punktides sätestatud reeglile või vastavalt artiklites 14–17 ettenähtud erisätetele, allub oma elukohajärgse liikmesriigi õigusaktidele üksnes nimetatud õigusaktide sätete kohaselt“.

Määruse nr 1408/71 artiklis 14 „Töötajate suhtes, v.a meremehed, kohaldatavad erireeglid“ nähakse ette:

„Artikli 13 lõike 2 punkti a kohaldamisel arvestatakse järgmisi erandeid või asjaolusid:

1. a) Liikmesriigi territooriumil tööle võetud isiku suhtes, kelle tema tööandja lähetab teise liikmesriigi territooriumile tööle sama tööandja heaks, jäävad kehtima esimesena nimetatud liikmesriigi õigusaktid, tingimusel et kõnealuse töötamise eeldatav kestus ei [lk 4] ületa 12 kuud ning et ta ei ole saadetud asendama teist isikut, kelle ametiaeg seal on lõppenud;

[...]

2. Tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötava isiku suhtes kohaldatavad õigusaktid määratakse kindlaks järgmiselt:

a) Isiku suhtes, kes töötab transpordivahendil või kuulub lennuekipaazi ettevõtja juures, kes pakub rendi või tasu eest või oma kulul rahvusvahelisi raudtee-, maantee-, õhu- või siseveetransporditeenuseid reisijate- või kaubaveoks ja kelle registrisse kantud asukoht või peamine tegevuskoht on liikmesriigi territooriumil, kehtivad nimetatud liikmesriigi õigusaktid [...]

b) Punktis a nimetamata isikute suhtes kehtivad:

i) tema elukohajärgse liikmesriigi õigusaktid, kui tema töö toimub osaliselt selle territooriumil või kui ta on seotud mitme ettevõtja või mitme tööandjaga, kelle registrisse kantud asukoht või peamine tegevuskoht on eri liikmesriikide territooriumil;

ii) liikmesriigi õigusaktid, mille territooriumil paikneb tema tööandjaks oleva ettevõtja või isiku registrisse kantud asukoht või peamine tegevuskoht, juhul kui ta ei ela ühegi sellise liikmesriigi territooriumil, kus ta töötab“.

Nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega on kehtestatud määruse nr 1408/71 rakendamise kord, nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1) muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, muudatustega, mis tehti komisjoni 9. veebruari määrustega (EÜ) nr 311/2007 (ELT L 82, lk 6) ja nr 120/2009 (ELT L 39, lk 29), (edaspidi „määrus nr 574/72“) artikli 12a (5) lõikes 4 pealkirjaga „Eeskirjad, mida kohaldatakse määruse artikli 14 lõigetes 2 ja 3, artikli 14a lõigetes 2 kuni 4 ja artiklis 14c osutatud isikute suhtes, kes üldjuhul töötavad või tegutsevad füüsilisest isikust ettevõtjana kahe või enama liikmesriigi territooriumil“ on ette nähtud [lk 5]:

„Määruse artikli 14 lõigete 2 ja 3, artikli 14a lõigete 2 kuni 4 ja artikli 14c sätete rakendamiseks kohaldatakse järgmisi eeskirju:

[...]

4. a) Kui töötaja suhtes, kes ei ela ühegi liikmesriigi territooriumil, kus ta töötab, kehtivad selle liikmesriigi õigusaktid, mille territooriumil on tema tööandja registrisse kantud asukoht või peamine tegevuskoht, annab viimasena nimetatud liikmesriigi pädeva võimuorgani määratud asutus kõnealusele isikule välja tõendi, et kõnealuse isiku suhtes kehtivad selle liikmesriigi õigusaktid, ning saadab selle tõendi koopia asutusele, mille on määranud pädev võimuorgan mis tahes teises liikmesriigis:

i) mille territooriumil kõnealune töötaja osaliselt töötab;

ii) mille territooriumil kõnealune töötaja elab.

b) Lõike 2 punkti b eespool kohaldatakse analoogia põhjal.“

Asjaolud, kohtuvaidluse ese ja kohtumenetlus

1. Oma 13. veebruari 2008. aasta otsusega keeldus sotsiaalkindlustusamet määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 1 punkti a ja artikli 14 lõike 2 punkti b alusel kinnitamast vormil E 101, et asjaomase isiku UA, kes on äriühingu Format töötaja, suhtes kohaldatakse ajavahemikus 23. detsembrist 2007 kuni

31. detsembrini 2009 Poola sotsiaalkindlustussüsteemi seoses tööga, mida isik tegi selles ajavahemikus muude Euroopa Liidu liikmesriikide kui Poola territooriumil.
2. Sąd Okręgowy w Warszawie (Varssavi regionaalne kohus) jättis oma 11. aprilli 2011. aasta otsusega äriühingu Format ja asjaomase isiku apellatsioonkaebuse rahuldamata.
  3. Sąd Okręgowy (regionaalne kohus) tegi kindlaks, et asjaomase isiku tööandja on äriühing Format, mille asukoht on Poolas, ja asjaomase isiku elukoht on Poolas, aga 5. oktoobrist 2007 kuni 6. jaanuarini 2008 töötas isik [Ühendkuningriigis] ja alates 7. jaanuarist 2008 töötas ta Prantsusmaal; UA [lk 6] töötas mõlemas riigis ühe ja sama töölepingu alusel, mis oli sõlmitud 20. oktoobril 2006 tähtajaliselt ehk kuni 31. detsembrini 2009.
  4. Sąd Okręgowy (regionaalne kohus) hinnangul ei saa käesolevas asjas kohaldada määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 punkti b, sest see säte puudutab vaid isikuid, kes töötavad ühe tööandja heaks samal ajal mitmes liikmesriigis; asjaomane isik ei ole tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik määruse artikli 14 lõike 2 punkti b tähenduses. See säte puudutab artikli 14 lõike 2 punktis a nimetatamata isikuid, kes liiguvad oma tööülesannete täitmise raames sageli eri liikmesriikide territooriumite vahel. Asjaomane isik aga tegi püsivalt tööd alguses [Ühendkuningriigis] ja seejärel Prantsusmaal.
  5. Sąd Okręgowy (regionaalne kohus) sedastas, et asjaomane isik ei olnud äriühinguga Format sõlmitud töölepingu raames isik, kes „töötab tavaliselt“ kahe või enama liikmesriigi territooriumil, vaid ta töötas mitme kuu jooksul ühe liikmesriigi territooriumil, ning seetõttu kohaldatakse tema suhtes määruse nr 1408/71 artikli 13 lõike 2 punkti a.
  6. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varssavi apellatsioonikohus) jättis oma 23. jaanuari 2018. aasta otsusega rahuldamata äriühingu Format apellatsioonkaebuse esimese astme kohtu otsuse peale.
  7. Väljendi „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ tõlgendamise küsimuses viitas Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) 5. novembri 2009. aasta otsusele II UK 99/09 ja sedastas, et määruse artikli 14 lõike 2 punkti b alapunkt ii puudutab isikuid, kes töötavad ühe tööandja heaks, kes tegutseb rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumil ja nende liikmesriikide territooriumil toimub töö tegemine, kusjuures on eelduseks, et töötaja elukoht ei tohi kokku langeda kohaga, kus töötaja tööd teeb. Kohus sedastas, et see säte puudutab tööd, mis on seotud korduvate lühiajaliste viibimistega mitmes liikmesriigis. Mõiste „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ puhul on seega tegemist isikuga, kes töötab samal ajal mitmes liikmesriigis ühe tööandja jaoks, kes tegutseb mitmes liikmesriigis; „otsustava tähendusega on seega [lk 7] asjaolu, et tööd tehakse ühel ja samal ajal (ehk üheaegselt) eri liikmesriikides“[.]

8. Samuti viitas Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) Euroopa Kohtu 4. oktoobri 2012. aasta otsusele kohtuasjas C-115/11 *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp. z o.o. versus Zakład Ubezpieczeń Społecznych*, ECLI:EU:C:2012:606, sedastas, et „kui ainult ühes liikmesriigis töötamine on asjaomase isiku puhul tavaline töökorraldus, ei saa ta kuuluda nimetatud määruse artikli 14 lõike 2 kohaldamisalasse, mis tähendab, et otsus tuleb teha juhtumipõhiselt“. Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) arvates ei hõlma see mõiste olukorda, kus ainult ühes liikmesriigis töötamine on asjaomase isiku puhul tavaline töökorraldus.
9. Sąd Apelacyjny (apellatsioonikohus) hinnangul oli UA jaoks tavaline töökorraldus töötamine ainult ühes liikmesriigis. Võttes arvesse ühes liikmesriigis töötatud ajavahemiku pikkust (paar kuud Suurbritannias ja paar kuud Prantsusmaal), mis seostub tehtud töö iseloomuga (ehitustööd) ja äriühingu *Format* tegevusalaga (ehitustööd mitmes liikmesriigis), ei teki raskusi kohaldatavate õigusaktide kindlaksmääramisel üldpõhimõtte alusel.
10. Ülaltoodud otsuse peale esitas äriühing *Format* kassatsioonkaebuse Sąd Najwyższy'le (Poola kõrgeim kohus), väites, et rikutud on määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 punkti b alapunkti ii ja määruse nr 574/72 artikli 12a lõiget 4, ning taotles järgmise sisuga eelotsuse küsimuse esitamist Euroopa Kohtule:

Kas määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 punktis b sätestatud eeldused on täidetud olukorras, kus liikmesriigis asuva ettevõtte töötaja suhtes, kes töötab ühe selle tööandja/ettevõtjaga sõlmitud töölepingu alusel vaheldumisi (järjestikku, vahelduvalt) ehitustel (objektidel, filiaalides, osakondades) vähemalt kahe muu liikmesriigi territooriumil, kus ei ole tema elukoht, kohaldatakse kõnealuse töölepingu kehtivuse ajal selle esimese liikmesriigi õigusakte?

Eelotsuse küsimus [lk 8]

11. Seoses äriühingu *Format* kassatsioonkaebusega tekkis Sąd Najwyższy'1 (Poola kõrgeim kohus) kahtlus seoses nõukogu määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 tõlgendamisega eeskätt selles kasutatud määratluse „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ osas. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) esitab Euroopa Kohtule õigusküsimuse, et teha kindlaks, kas määruse nr 1408/71 artikli 14 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) lahendatava kohtuasja asjaoludel saab isik, kes ühe ja sama töölepingu alusel, milles töötegemise kohana on märgitud mitme liikmesriigi territoorium, töötab lepingu kehtivuse ajal iga nimetatud liikmesriigi territooriumil mitte korraga ega paralleelselt, vaid kahe, üksteisele vahetult järgneva paarikuise ajavahemiku jooksul, võib olla hõlmatud mõistega „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ kõnealuse määruse tähenduses.
12. Oma 4. oktoobri 2012. aasta otsuses kohtuasjas C-115/11 *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp. z o.o. versus Zakład Ubezpieczeń Społecznych*, ECLI:EU:C:2012:606, sedastas Euroopa Kohus, et määruse nr 1408/71 artikli 14

lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtu lahendatava kohtuasja asjaoludel ei ole isik, kes mitme järjestikuse töölepingu alusel, milles töötegemise kohana on märgitud mitme liikmesriigi territoorium, töötab ühe konkreetse lepingu kehtimise ajal tegelikult korraga ainult ühes liikmesriigis, hõlmatud mõistega „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ kõnealuse määruse tähenduses.

13. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) hinnangul erinevad käesoleva kohtuasja asjaolud kohtuasjast, milles Sąd Apelacyjny w Warszawie (Varssavi apellatsioonikohus) esitas eelotsuse küsimuse, mille kohta Euroopa Kohus tegi otsuse kohtuasjas C-115/11. Esiteks tegi asjaomane isik kahe liikmesriigi territooriumil tööd ühe töölepingu alusel, W. Kita aga töötas mitmes [lk 9] liikmesriigis mitme töölepingu alusel; teiseks tegi asjaomane isik tööd ühe töölepingu kehtivuse ajal kahes liikmesriigis kahe üksteisele vahetult järgneva ajavahemiku jooksul, W. Kita aga töötas tegelikult iga lepingu kehtimise ajal korraga ainult ühes liikmesriigis.
14. Seetõttu ei kõrvalda Euroopa Kohtu 4. oktoobri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-115/11 punktis 11 kirjeldatud kahtlusi nõukogu määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 tõlgendamise küsimuses käesoleva asja asjaolude taustal. Jätakuvalt on selgusetu, kas mõiste „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 tähenduses „käib lisaks neile töötajatele, kes täidavad töökohustusi vaheldumisi rohkem kui ühe liikmesriigi territooriumil, ka nende töötajate kohta, kes [...] peavad tööd tegema mitmes liikmesriigis, ilma et tööd tuleks teha mitmes liikmesriigis vaheldumisi või peaaegu üheaegselt“ (vt 4. oktoobri 2012. aasta kohtuotsus C-115/1[1], punkt 35).
15. Menetletava kohtuasja asjaoludel on eriti vaieldav, kas mõiste „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ hõlmab ainult isikuid, kes ühe töölepingu alusel ja selle kehtivuse ajal töötavad „vaheldumisi või peaaegu üheaegselt“ ja „kõrvuti“ mitme liikmesriigi territooriumil, või ka isikuid, kes ühe töölepingu alusel ja selle kehtivuse ajal töötavad üksteisele järgnevate ajavahemike jooksul (vaheldumisi, järjest,) mitmes liikmesriigis.
16. Seoses sellega tuleb märkida, et Euroopa Kohtu 12. juuli 1973. aasta otsuse kohtuasjas 13/73 Anciens Etablissements D. Angenieux fils aîné i Caisse primaire centrale d'assurance maladie de la région parisienne versus Willy Hakenberg, EKL 1973, lk 935, punktist 19 tundub tulenevat, et mõistega „tavaliselt töötav isik“ peetakse isikuid, kes on sidusa ja järjepideva iseloomuga töösuhtes, mis hõlmab kas korraga või järjestikuste ajavahemike jooksul mitme liikmesriigi territooriumit, ent see ei käi isikute kohta, kes töötavad töölepingu alusel tegelikult ühes liikmesriigis ja seejärel järgmisel aastal teise [lk 10] töölepingu alusel teises liikmesriigis. Selle kohtuotsuse alusel tõlgendatakse tavaliselt töötamise mõistet laialt töötamisena mitmes liikmesriigis „korraga või järjestikuste ajavahemike jooksul“.

17. Selle seisukohaga langeb kokku ka Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) seisukoht, kes sedastas oma 3. aprilli 2019. aasta otsuses kohtuasjas II UK 576/17, milles äriühing Format esitas hagi sotsiaalkindlustusameti vastu, milles menetluses osales asjaomane isik T. K., ning mis käsitleb vormi E 101 väljastamist, et „Euroopa Kohtu 4. oktoobri 2012. aasta otsuses kohtuasjas C–115/11 [...] antud tõlgendusest ei tulene järeldus, et [...] määruse nr 1408/71 artikli 14 lõige 2 ei hõlma isikut, kes on ühe töölepingu raames kohustatud töötama püsivalt mitmes liikmesriigis (töö, mida iseloomustab tööülesannete täitmise järjest või vaheldumisi mitmes liikmesriigis)“[.]
- [18]. Määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 tähenduses tavaliselt töötava isiku mõiste punktides 16–17 kirjeldatud tõlgenduse korral peab Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahuldama äriühingu Format kassatsioonkaebuse, mis põhineb analoogilisel alusel, nimelt seisukohal, et viidatud mõistet tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka isikuid, kes töötavad „ühe selle tööandja/ettevõtjaga sõlmitud töölepingu alusel vaheldumisi (järjestikku, vahelduvalt) ehitustel (objektidel, filiaalides, osakondades) vähemalt kahe muu liikmesriigi territooriumil“[.]
- [19]. Punktides 16–17 kirjeldatud tõlgendusest erinevalt tõlgendas Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) mõistet „tavaliselt kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötav isik“ oma 17. oktoobri 2018. aasta otsuses kohtuasjas II UK 305/17, milles äriühing Format esitas hagi sotsiaalkindlustusameti vastu, milles menetluses osales asjaomane isik J. O., ning mis käsitleb küsimust, kas Poola õigusaktid on töötaja suhtes kohaldatavad, kui tegemist on sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamisega ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes, milles Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) sedastas, et määruse nr 1408/71 artikli 14 lõiget 2 „saab kohaldada ainult töötajate suhtes, kelle jaoks „tavaline“ töökorraldus on töötamine kahe või enama liikmesriigi territooriumil, seejuures peab töötaja sellist tööd tegema mitme liikmesriigi territooriumil korraga, mitte aga järjestikku pikema aja jooksul, sest sellisel juhul töötab töötaja „tavaliselt“ [lk 11] ainult ühe liikmesriigi territooriumil, isegi kui see riik mingi aja tagant muutub“[.]
- [20]. Punktis [19] kirjeldatud tõlgenduse korral tuleks äriühingu Format kassatsioonkaebus tagasi lükata.
- [21]. Esitades Euroopa Kohtule käesolevat eelotsuse küsimust ja tundes muret selle pärast, et Poolas ei tekiks kohtupraktikat, mis on vastuolus liidu õiguse põhimõtetega (vt 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-495/03 Intermodal Transports, ELK lk 1-8151, punkt 38; 12. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas C-458/06 Gourmet Classic, EKL lk I-4207, punkt 32), toetab Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 2 sellist tõlgendust, mis on tuleneb 17. oktoobri 2018. aasta otsusest kohtuasjas II UK 305/17.

[...]